

ΘΥΜΗΣΗ

12-07-1971

Ακούραστο, κάθε στιγμή πουλάρι νιόγενο η θύμηση.
Υπομονετικό, δυσκολοξέχαστο, μονότονο τραγούδι.
Πηδά μόνο στιγμές και χάνεται, στου νου
τ' αραχνιασμένα, όλο σκόνες μονοπάτια.

Στιγμές, σε σκοτεινές σπηλιές, νεραϊδωμένες λες
και χώνεται βαθιά κι αποξεχνιέται, σε χάρδια
και τραγούδια νανουριστικά κι αποκοιμιέται.
Κι η λησμονιά, παιδαγωγός, συμβουλευτής
κι αντίμαχος σκληρός της θύμησης,
την πόρτα της σπηλιάς, που απεκοιμήθη,
με σίδερα χοντρά κι αμπάρες τη στολίζει.

Στολίδια ειν' αλήθεια για τη θύμηση,
της λησμονιάς οι αμπάρες.